

Het onderstaand artikel mochten we van Jos Verhulst overnemen en werd ook in de Vivantkrant gepubliceerd. Vivant was een vernieuwende politieke partij en beweging welke ijvert voor een basisinkomen voor iedereen en voor directe democratie. Vermits de huidige Stichting ijvert voor het vrijkopen van landbouwgronden ijvert zij onrechtstreeks mee voor een basisinkomen voor de boer met zijn gezin. Het artikel laat zien dat de problematiek van het moeten kopen van rechten om als mens te kunnen leven (aarde bewerken en wonen) ook toepasbaar is op huisvesting.

Betaalbare huisvesting

Het Centrum voor Sociaal Beleid van de Universiteit Antwerpen waarschuwde, aan het begin van het millennium, voor een sterke stijging van grondprijzen in de komende tien jaar, voornamelijk vanwege de groeiende behoefte aan woningen. In Limburg worden ongeveer 74.000 nieuwe woningen verwacht, terwijl in Vlaams-Brabant en Antwerpen elk 90.000 nieuwe woningen nodig zijn. Ook in Oost- en West-Vlaanderen wordt een toenemende behoefte aan woningen verwacht, met respectievelijk 80.000 en 70.000 nieuwe woningen. Deze vraag overstijgt echter het aanbod, mede door de strikte ruimtelijke ordening. Als gevolg hiervan wordt verwacht dat de prijzen voor bouwgrond zullen verdubbelen in de komende tien jaar, wat een uitdaging vormt voor sociale huisvestingsmaatschappijen die het steeds moeilijker vinden om betaalbare woningen te realiseren.

Hoewel een vrije markt voor consumptiegoederen goed lijkt te werken, zijn er 'goederen', zoals grond, die niet thuishoren op de markt. Grond is immers niet reproduceerbaar en verschilt fundamenteel van consumptiegoederen omdat het niet slijt en niet kan worden geconsumeerd.

Wanneer men grond koopt, verwerft men eigenlijk het gebruiksrecht ervan, dat juridisch kan worden gescheiden van de naakte eigendom. Het afschaffen van deze naakte eigendom zou kunnen voorkomen dat grond als beleggingsobject fungeert. Mogelijk moet grond zelfs volledig van de markt worden gehaald als voorbeeld van een sociaal gecorrigeerde markteconomie, om te voorkomen dat een kleine groep de bodem monopoliseert, waardoor anderen buitensporige koop- en huurprijzen moeten betalen om toegang te krijgen tot grond.